

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

703

Danmarks
anden Seminarist
Johannes Pades
Levetid og
Familien Pades
Stamtavle

99.9 Pa 18 p

1915

FAMILIEN PADE.

DANMARKS ANDEN SEMINARIST

Johannes Pades Autobiografi

og

Familien Pades Stamtavle

ved

Torkil Baumgarten.

Særtryk af Arkiv for Genealogi og Heraldik.

AARHUS

TORKIL BAUMGARTENS FORLAG

(Nationaltrykkeriet, R. Nielsen)

1915.

Johannes Pades Autobiografi.

Jeg Johannes Hansen Pade er født i Atzerballig Sogn i Byen Atzerballig Skov i Sønderherred, fyrstelig augustenburgiske Distrikt paa Alsøe, den 17de December 1750 og døbt Søndagen derpaa, som var den fjerde Søndag i Advent.*) Da Dagens Evangelium handlede om Johannes den Døberes Vidnesbyrd, gav det min Fader Anledning til at give mig det Navn Johannes, da jeg ellers efter min Fader skulde havt Navnet Jens.

Min Fader hedde Hans Jensen Pade. Han var født i Hørup Sogn i Byen Lambjerg Skov. Hans Fader var Huusmand og hans Navn Jens Pade, hans Moder Anne Sofie Pade, som vordede 98 Aar gammel. Min Fader havde to ældre Brødre: den ældste Christen Jensen Pade, den næstældste Jørgen Jensen Pade, min Fader var altsaa den yngste af disse Brødre.

Bemeldte ældste Broder, Christen Jensen Pade, tog til Hamborg og nedsatte sig der som Snedkermester og vordede tillige Stads-Soldat, en Post, som man dør endog gjør Ansøgning om, og det ikke saa meget for Lønningens Skyld, uagtet den er større end Soldater-Lønningen hos os; men man attraar fornemmeligen disse Stads-Soldaters Poster, fordi naar man ikke kan tjene længere erholder man en god Pension, og i Tilfælde, at man vorder gammel, svag og trængende, forsørges disse i et Hospital. Denne min Farbroder havde to Sønner, den ældste Vincent Nicolai Pade, der ligesom Faderen drev Snedkerhaandværket, den yngste Paul Pade, der arbejdede som Snedkersvend hos sin Broder.

Min anden Farbroder Jørgen Jensen Pade var en høj, vel proportioneret Mand, som opofrede sig til Søværnen og foer som Skibstømmermand. Da han omsider forlod Søen, arbejdede han paa Skibsbygmester Rasmussens Værft i Sønderborg. Han havde to Sønner og to Døtre. Den ældste af Sønnerne Jens Jørgensen Pade, en meget velartet Person. Den yngste Hans Jørgensen Pade, var som man siger en Galfrands,

*) Døbt i Adserballe Kirke 20. Decbr. 1750. Jørgen Jensen holdt ham over Daaben, Christen Madsen, Friedrich Christian og Kirsten Christiansdatter vare Faddere (Kbg.).

og for ikke at sige for meget, ikke saa velartet som hans Broder. Min Farbroder Jørgen Jensen Pade havde som allerede meldt to Døttre. Den ældste Anne Sophie Pade havde 2 eller 3 Døttre, af hvilke den ene var saa udmærket høi af Vext, at jeg ikke erindrer mig nogensinde at have seet saa høit et Fruentimmer, hun var tillige udmærket skøn. Den yngste Anne Dorothea Pade lignede ogsaa Faderen deri, at hun var høi og anseelig; men især var Anne Sophie Faderens udtrykte Billede, og hun vordede gift i Sønderborg; medens den yngste Datter Anna Dorothea vordede gift med Fæstevandmøller Christen Møller ved Gammelgaard. Christen Møller var en forstandig brav Mand, han havde med bemeldte min Cousine to Sønner, som døde i deres Ungdom, og i det mindste havde de ogsaa en Datter, som beholdt Møllen og ved hendes Mand fortsatte Professionen. Min Fader havde iblandt ogsaa nogle Søstre, iblandt hvilke den enes Søn Christian Kock kun er mig bekjendt. Han opofrede sig til Søværnet og vordede Styrmand. Denne Mand, der havde været i store Livsfarer paa Søen og slap ubeskadiget derfra, fandt sin Død paa Landet, idet han faldt ned af et Æbletræ.

Nu kan jeg igjen begynde med min Faders Biographie. Han var som allerede meldt den yngste af sine Brødre, men han overgik dem i Anlæg og Lærelyst. Han opnaede en ualmindelig Færdighed i Calligraphie, ogsaa i Religion, bibelsk Historie, var han som læg Mand vist kyndigere end de fleste, der ikke havde havt bedre Anvisning, bedre Hjælpemidler og mere Øvelsestid end han. Han begyndte at prøve sin Lykke til Søs; men her tilsmilede Fortuna ham ikke. Nogen Tid tjente han ogsaa Bønder og var engang saa uheldig, at Hesten styrtede under ham, og han fik Knæskallen knuset. Da han nu var mindre skikket til det svære Markarbejde, tog han sig til at holde Skole paa forskjellige Steder: i Lebylgaard, Halvitz og Atzerballigskov. Paa sidste Sted havde han et Værelse til Skolehold hos en Bonde Ernst Ernstsens, der stod i særdeles Naade og Yndest hos da værende nedladende, omgjængelige og tilgjængelige Hertug Christian August til Augustenborg, og Ernst lod Fyrsten ingen Ro, før end han foranstaltede, at der byggedes en Skole. Hertugen skjenkede Bygningspladsen og lagde omtrent 2 Skjepper Land dertil ved Enden af en Skov, kaldet Oles-Koppel. Kort og godt, 1749 i Julii Maaned vordede denne nye Skole reist, den bestod af Bindings Værk med klinede Leervægge og Leergulv, og en stor Daarlighed begik Vedkommende, der lod Skolehuset opføre paa det laveste, sidste Sted, der lignede en Engbund, da dog den østre Ende af den dertil skjenkede Jord var høj og havde Skraaning og Heldning til det Sted, hvor Bygningen opførtes. Foruden Skolestuen var der en liden Dagligstue, Køkken og Spisekammer, men i flere Aar ingen Skorsten, som gik igjennem Taget, men Skorstenen var blot forsynet med en Tud, som rakte lidt over Loftet, i det Tidsrum var der heller

ingen Bagerovn. Min Faders Temperament var cholerisk-san-
guinisk; thi han var rask til sine Forretninger, derhos munter
og oprømt. Efter sit Temperament kunde han vel let opbringes,
men han søgte mandigen at beherske Vreden. Han havde en
sædvanlig Mandshøjde, rundladent Ansigt med skarpe brune
Øjne, sort Haar, en noget ophøiet Næse. Hans Blik var aabent,
frit, alvorligt, parret med Mildhed, det bidrog til at sætte ham i
Respekt hos Ungdommen. Skolen i Atzerballigskov forestod
min Fader fra Julii 1749 indtil Septbr. 1763, altsaa i 14 Aar.
I hans sidste Embedsaar ved denne Skole, havde han det Uheld
at brække det ene Been paa to Steder. Imens han endnu laa
under Kuur, indfandt sig en Deputation til ham fra Marstals
I n d b y g g e r e, som tilbød ham det ledige Skoleembede dersteds.
Den, som havde gjort Marstallerne opmærksom paa min Fader
og raadet dem til at søge at faae ham til Skolelærer, var Justits-
raad A m b d e r s' Fuldmægtig over Søebygaards og Guds Gaves
Amt Fuldmægtig Hansen, en Bondesøn fra Als, som havde
gaaet i Skole hos min Fader. Min Fader modtog Tilbudet,
men kunne, da han endnu ikke var restitueret, først reise til
sin nye Bestemmelse i October samme Aar. Marstallerne lod
min Fader med sin Familie afhente i en Beltsbaad. Vi ankom
i Aftenstunden til Marstal. Skolebygningen var gammel, bestod
af Bindingsværk med Vægge af brændte Teglsteen. Skolestuen
var rummelig, men vilde have været forliden, om Byens hele
Skoleungdom paa engang havde indfundet sig, hvis Antal regne-
des at være 180. I Skolestuen var hverken Kakkellovn eller
Camin, og man tænke sig, hvad man i haarde Vintere maatte
døie i saadant Værelse. Foruden Skolestuen var en Daglig-
stue og et dertil stødende Sovekammer, et Kjøkken, hvortil
grændsede endnu en Stue.*)

Den første Deel af min Moders Levned er mig saa lidet
bekjendt, og hun desuden til vor store Sorg, kun alt for tidlig
forlod os. Hun var en Sjællænderske, hendes Fader var Læge,
men hans Navn er mig ubekjendt. Hun havde mange Navne,
naar jeg troer at huske nogle af dem, kan jeg dog ikke inde-
staa ,at jeg har anført dem alle, ei heller i deres rette Orden.
Det forekommer mig, at disse Navne vare: Cecilia Chri-
stiane Hedevig. Hun tjente nogen Tid i Kjøbenhavn hos
en Grev Trampe. Hvad der gav hende Anledning og Tilskyn-
delse at reise til Als er mig ubekjendt. Det skulde da netop
treffe sig, at hun opholdt sig paa et Sted i Nærheden af Byen
Halvitz, hvor min Fader dengang holdt Skole. Vorden
opmærksom paa dette unge Fruentimmer, der baade var smukt
og havde meer end almindelig Dannelse, kort, han vordede
forlovet med hende og fuldbyrdede i Foraaret 1750 den ægte-

*) 1764 blev Hans Pade Skoleholder i Marstal og der siges om ham,
at han forstod sine Ting. Han lagde en god Grund hos Ungdommen,
især med Regning og Skrivning (jvfr. C. T. Høy, Træk af Marstals
Historie, Nyborg 1913, S. 105 ff.).

skabelige Forening.*) Herved indfalder mig Ordene: Af adskillige Steder og fremmede Land komme Gud dem underlig sammen o. s. v. Min Moder var en forstandig, sindig, religiøs Kone, en tro, fredsommelig Ægtefælle, en øm og kjerlig Moder, der jævnlig formanede og opmuntrede sine Børn til Orden, Sædelighed og Gudsfrygt. Vor gode Moder levede ikke et Aar, efter at vi vare komne til Marstal; kort før hun døde, kaldte hun os, hendes Børn frem, og paa hendes Sygeleie gav hun os de mest rørende Formaninger, at skikke os vel, gjøre Ret og Skjel og altid at have Gud og hans Villie for Øine, og kort derefter opgav hun sin Aand, 1764, i hendes bedste Alder, ikke meget over 40 Aar gammel.

Ikke længe efter min Moders Død, indlød min Fader sig i andet Ægteskab med en noget bedaget Enke, navnlig Fikken Johans, som fra Als var reist over til Marstal for at fri til ham. Hun var af Fødsel en Fynboe, fra Fjellebroes Gods, men havde i flere Aar opholdt sig paa Als. Bemeldte Enke var ikke en ledig Person, men havde 4 Sønner, og min Fader havde 4 Børn, nemlig en Søn og tre Døttre.

Aaret 1769 var min Faders sidste Leveaar; hans Alder kan jeg ikke bestemt angive, kun dette veed jeg, at han ikke oplevede det 60de Aar.**)

Jeg har ingen Brødre havt, men jeg havde tre Søstre. Den ældste Søster Anne Sophie Hedevig Pade var født 1752 i Februar, omtrent 1 Aar og 2 Maaneder yngre end jeg.***) Som ung Pige var hun høiere af Væxt end den næstældste Søster og af et meget tækkeligt Udortes, men det, som er af ulige mere Værd, hun var ærbar, sædelig, forstandig, religiøs, op-rigtig, rødelig og af en sat, fast Charakter. Saasnart hun var konfirmeret, forskaffede vor Stedmoder hende en Tjenestehus en Husmand paa Als, derefter tjente hun i Oxbølle Præstegaard og døde af en tærende Sygdom, den 19. Septbr. 1777, i hendes blomstrende Alder 25 Aar og omtrent 8 Maaneder gammel.

Min næstældste Søster Anne Maria Pade, født i September 1756,****) var vel ikke saa høi af Væxt som hendes ældste Søster, men den skjønneste af alle hendes Sødskende, dertil var hun ogsaa den høimodigste og meest behjertede af os alle. I sit trettende Aar sendte vor Stedmoder hende, der endnu ikke var konfirmeret, til vor Fætter Vincent Nicolai Pade i Hamburg til videre Opdragelse og Forsørgelse, men uden

*) Viiede i Adserballe Kirke 14. Juli 1750: Hans Pade og Cæcilia Christiana Peders (Kbg.).

***) Han døde 13. Maj 1769, Pinsefasten. Skiftet efter ham blev holdt samme Dag, Enken Sofie Amalie angav, at hun ingen Børn havde med den afdøde; men at denne af sit 1. Ægteskab havde 4 Børn. Boets Nettoformue var 30 Mark lybsk 4½ Sk., hvilket Beløb den fattige Enke, der havde indført det meste i den afdøde Skoleholder Pades Bo, beholdt til sin Begravelse (Skifteprot.).

****) Dbt. i Adserballe Kirke 25. Februar 1753 (ikke 1752) (Kbg.).

*****) Dbt. i Adserballe Kirke 10. August 1755 (ikke 1756) (Kbg.).

iforvejen at have forespurgt sig, om han vilde eller kunde have hende at forsørge. Vorden der confirmeret kom hun ud at tjene hos fremmede og siden givt med en Glarmester Joha n n Gottlieb Becker i Uettersen, med hvem hun havde nogle Børn. I Aaret 1786 var hun og hendes Mand endnu i Live og boede paa nysmeldte Sted, men siden den Tid har jeg ikke havt nogen Efterretning fra dem.

Min yngste Søster Marie Elisabeth Pade var født 1762 ved Paasketider. I hendes spæde Alder fik hun den saakaldte engelske Syge, hvoraf hun døde i Aaret 1769.*)

Jeg Johannes Hansen Pade, der om Gud lader mig opleve den 17de dennes, fylder mit 82de Aar, blev confirmeret i Aaret 1765, Dominica Quasimodogeniti, den 6te April i mit 15de Aar. Min Stedmoder sørgede for at hendes Stedbørn kunde saa snart som muligt komme ud af Huset og forskaffede mig en Condition paa Gravensteen paa Sundewith hos en gammel med Pension afgaaet Captain, navnlig: Joha n n F r i d e r i c h Schult z, hvor hendes Søn Frands Hansen havde været som Tjener, og jeg altsaa i den Egenskab afløste ham og forblev idér til den gamle Herres Død i Foraaret 1766. Nu reiste jeg hjem til min Fader i Marstal, men var desværre ikke hjemme længere end til det næstfølgende Aar 1767, da min Stedmoder drev paa at faa mig ud, og min Fader samtykkede saa meget hellere deri, da han haabede at see mig sat i en fordelagtig Stilling til at dueliggøres i Forretninger, hvorved jeg kunde vorde mig selv og andre desto nyttigere. Kort at sige, jeg vordede ansat hos en Amtsforvalter og Dommer i og over Gravensteens Amt paa Ærø. Amtsforvalteren heed Moritz Moritzen, en Flensborger af Fødsel. I Aaret 1769, fem Aar efter at jeg havde mistet min Moder, maatte jeg ogsaa see mig min gode Fader ved Døden berøvet og erholdt ei heller een Skilling i Arv efter ham, det eeneste jeg fik efter ham var nogle faa tydske Bøger. Ingen Formyndere vordede mig beskikket. Jeg var nu fader- og moderløs, var kommen i et fremmed Land, hvor jeg ingen Frænder eller Slægtninge havde, der kunde paatale min Ret, i en troløs og uretfærdig Mands Tjeneste, saa det saa sørgeligt ud for min Fremtid, at jeg saa slet skulde hendrive min Ungdoms Dage som en Slave og Træl.

Efter at have lidt meget ondt hos Kammerraad Moritzen kom P. til Als, og hans Optegnelser fortsættes saaledes: Paa Als havde jeg rigtignok Slægtninge: en Farbroder og nogle Sødskendebørn. Da jeg besøgte min Farbroder Jø r g e n J e n-

*) Altsaa kort Tid efter Faderen. Til dette vanføre Barns Underhold maatte Eftermanden i Skoleembedet Henrie Roth betale 6 Rdlr. aarligt til Pades Enke, hvilket Beløb han efter Barnets Død vedblev at betale Enken til 1772, da han forlod Embedet. Den nye Degn Hans Andersen klagede til Kancelliet over Forpligtelsen til at yde Pension til Pades Enke, men Amtmanden, Baron Teufel v. Pirckensee, som var Enken særdeles „affectioneret“, fik udvirket, at Forpligtelsen vedblev (Høy, Træk af Marstals Hist., S. 107).

sen Pade og beklagede mig, hvor uheldig jeg havde været i min sidste Tjeneste, fandt jeg ingen Trøst. Han dømte falskt og overilet og vilde vælte Skylden paa mig selv. Kort at fortælle: kom jeg til mine Slægtninge, bød de mig vel noget at spise, laante mig vel ogsaa Huus et Par Dage; opholdt jeg mig længere hos dem maatte jeg erfare det samme som Jacob fordum at deres Ansigt var ikke mod mig som de forrige Dage (Gen. 31, 2), hvorfor jeg maatte tye til fremmede Venner og Bekjendtere. Og jeg maa oprigtig tilstaa, at jeg fandt mere Velvillie og menneskekjerligere Deeltagelse hos dem end iblandt mine egne Slægtninge. „Gud bedre den, der fattig er og trænger til hver Mands Naade!“

Imidlertid besluttede jeg at vende tilbage til Marstal — endnu før Vinteren. Men her var gode Raad dyre; jeg eiede ikke en Skilling at komme over Vandet for. Min ældste Søster Anna Sophie Hede vig, som den Gang tjente hos en Kaadbon i Atzerballig Skov, laante mig, om jeg mindes ret, 8 Lbsk. — og jeg kom til Marstal for med første Skibsleilighed at tage derfra til Kiel og derfra reiste til Hamborg. Men Skibsleiligheden faldt ikke strax, desuden havde jeg hverken Penge til Underholdning, til at betale Fragten eller til at bestride saadan en Reises Bekostning. En af min salig Faders nærmeste Gjenboer, Skomager Carl Schinkel, en Kurlænder af Fødsel, tillige med hans Hustru Karen Bødkers antog sig mig, som om jeg havde været deres eget Barn. Tog mig i deres Huus, forsynede mig med Underholdning og vilde ikke tilstedde, at jeg tog fra dem, førend jeg ved Skibsleilighed kunde komme til Holsteen. Gud lønne dem i den salige Evighed! Denne Skibsleilighed fandtes omsider; men som sagt, jeg havde intet at bestride Reisens Omkostninger med. I denne min yderlige Forlegenhed gik jeg til Gravensteen og kom der tidlig om Morgenen førend Herskabet var staaet op. Jeg beklagede mig for mine forrige Medtjenere og Medtjenerinder, hos dem fandtes mere Medlidenhed end hos deres Herre, Kammerraaden. De skjøde sammen og forstrakte mig omtrent med 2 Rigsdaler. Jeg lovede saasnart muligt at betale dem. Jeg kalder det meget ædelmodigt handlet; thi vel tvivlede de ikke paa min Redelighed, men jeg kunde jo drukne paa min forehavende Søreise eller paa anden Maade ved Døden afgaa — dog ingen Betænkelighed holdt dem tilbage fra at understøtte mig. Derpaa saa tidlig i Foraaret, der afgik noget Fartøi fra Marstal, tog jeg med. Det var en stor aaben Beltsbaad, hvormed Skipperen agtede sig til Kiel; men da Kielerfjord endnu havde megen Driviis, maatte Skipperen beqvemme sig til at seile til Eckernførde. Næste Dag tog vi fra Eckernførde til Neumünster med en stor Fragtvogn; kun vore Randsler fik vi paa Vognen, selv maatte vi vandre til Fods i temmelig dyb Snee og Sneefog. Endelig naaede jeg paa min Fod Hamborg. En gammel Hamborger viste mig hen til min Fætter Vincent Nicolai Pade. Tilnavnet udtalte og skrev de dør Paadt. Min ældste Far

broder Christen Jensen Paadt levede endnu, men var i et Hospital, Pesthof kaldet, beliggende udenfor Staden. Min Fætter gik med mig for at besøge ham og gjorde mig opmærksom paa, at der boede ikke langt fra ham en gammel Kone, ved Navn Sara, som var Sødskendebarn til begge vore Fædre og til vor Onkel Jørgen Jensen Pade, „hende maa Du dog ogsaa besøge“, sagde min Fætter. Det var en meget brav og endnu rask og rørig Kone. Jeg kom der oftere, hun bød mig at leve af og undertiden overnattede jeg dør. En Dag, da jeg besøgte min gode gamle Sara, modtog hun mig usædvanlig fornøyet. „Du har yttret Lyst at reise til Grønland; men nu har jeg forskaffet Dig en anden Leilighed, som jeg troer Du heller tager imod; thi det er en Tour til det Varme, hvortil Du ikke behøver saa mange og varme Klæder.“ „Hvorhen da?“ spurgte jeg. „Til Frankrig!“ „Den Reise paatager jeg mig gjernel!“

Det var et Snovskib, Skipperen hed Fischer, og Reisens Maal var Rochelle, som vi naaede den 2. Juni 1770 om Aftenen. Her maatte Skibet ligge til i August for at vente paa en Ladning Sukker, Kaffeboerner, Indigo etc. fra Martinique som Retourfragt til Hamborg. Efter en meget haard Søreise, naaede vi atter Hamborg den 29. Septbr. 1770. Ved min Afsked fra Skibet fik jeg min tilgodehavende halve Hyre, omtrent 5 Rdlr., udbetalt, og af denne lille Sum købte jeg et Par Støvler og en Vandringsstav. Tagen endelig Afsked med min Familie i Hamborg, reiste jeg derfra i Følge med en Fragtvoan, der var bestemt til Kiel. Vi tilbragte 3 Dage paa denne Reise, Fortæringen formidskede mit lidet Pengeforraad betydeligen. Jeg var saa uheldig, at jeg maatte ligge omtrent en heel Uge i Kiel og vente paa Skibsleilighed til Fyen eller Ærrøe, og havde Mangelen af Skibsleiligheden endnu varet et Par Dage længere, havde jeg maattet betle, da jeg neppe eiede en Mark lybsk. Dog førend jeg bragtes til denne Yderlighed, kom en Baadfører Hans Rasmussen fra Dyreborg, der tog mig med som Passagerer. Jeg fandt det raadeligst at sættes iland paa Ærrøe og blev om Natten sat i Land uden for Skjoldenæs. Jeg troer det var ikke mere end 8 Skilling, jeg gav ham, og dermed var den gode Mand fornøiet. Da det var langt ud paa Natten, undsaa jeg mig ved at gaa til Færgegaarden i Søby og forstyrre Folkets Natteroe, allerhelst jeg havde saa lidet at belønne dem med for saadan Uleilighed. Jeg maatte altsaa holde Bivouac paa den aabne Mark, det var i October Maaned. Og jeg havde Vægterens Længsel: „at Dagen komme maae“. Til Lykke varede det ikke længe inden de alsingske Færgebaade ankom, erlagt min 4 lybsk Skilling Passageer Penge kom jeg med en af dem til Als. Jeg attraaede at faa en Condition som Huuslærer, men den var hverken let eller strax at erholde. Min Trang og Forlegenhed gik saa vidt, at jeg tilsidst ikke havde meer end en Lybskskilling. Da jeg engang var paa Veien til Sønderborg, hvor jeg havde en Cousine Anna S

phie Pade, var jeg endog saa uheldig, at den faldt fra mig ned i Græsset. Efter lang Søgning fandt jeg den dog endeligen. Hvad estimerer den, der aldrig har vidst af Mangel at sige en Skilling; men for den, der af Erfaring veed, hvad det er at fattes, veed at sætte Pris ogsaa paa en eeneste Skilling. Paa Veien mødte mig en Mand fra min Fødebye, Atzerballig Skov; han var en Søfarende, der stundom foer som Skipper, stundom som Styrmand, efter Omstændighedernes Medfør. Hans Navn var Hans Hansen Foged, han spurgte mig, hvor jeg agtede mig hen, og da jeg maatte bekende, at jeg havde intet vist Opholdssted, sagde han: „Jeg frygter I lide Nød, men det maa I ikke, kom til mig, indtil der aabner sig en Leilighed for Eder.“ Dette var, som om Gud havde sendt mig en trøstende, hjælpende Engel fra Himmelen. Jeg kunde ikke finde Ord til at udtrykke min skyldige Tak og min Glæde over dette menneskekjerlige Tilbud. Hans ædle Kone Elisabeth Iversdatter Karlshøy viste sig imod mig som en Moder. Jeg var hos dem i det mindste otte Dage. Da jeg en Dag var gaaet til Færgegaarden Fyhns haf, kom en Humlehandler, retourneret fra Fyen, hvor han havde solgt Humle. Den brave og forstandige Vært Peder Iversen, en gammel Ven af min salig Fader, der havde undervist P. Iversens Børn, som derfor og interesserede sig for mig og vidste min kummerlige Forfatning, anbefalede mig til Humlehandleren Peter Nicolai Mohr som Huslærer for hans Børn, og paa denne Recommendation antog P. N. Mohr mig til hans Børns Undervisning i de forestaaende Vintermaaneder. Han spurgte, hvad jeg for den Tid forlangte i Løn. Jeg havde endog i min store Forlegenhed ladet mig nøie med den blotte Kost, og frygtede for, at jeg ved at forlange for meget skulde gaa Glip af denne midlertidig Resource. Jeg svarede, at jeg var fornøiet med et Par Rigsdaler. Mohr boede i Byen Dyndervitz i Igen Sogn, hvor han eiede en Bondegaard, hvis Bygninger vare anseeligere end sædvanlige Bøndergaarde. Jeg vendte nu først glad tilbage til min Velgjører og Velgjørerinde paa Karlshøi og fortalte dem, at der var en Leilighed aaben for mig i forestaaende Vintermaaneder. De gode Folk toge varm Deel heri, at jeg saaledes for Vinteren var sikkret for Mangel til Livets nødtørf-tige Underholdning. Min Principal og hans Kone vare begge fra Sønderborg, de levede paa borgerlig Fod. Jeg spiste hos dem selv og havde et godt Bord. Ved Foraarets Komme var jeg nu atter tjenesteledig og vidste ikke, hvorledes jeg for Fremtiden kunde vorde hjulpen. Som jeg var allermeest bekymret herover, kom min Principal fra Sønderborg og sagde til mig: „Jeg har forskaffet ham en Plads, en Hyre med Thomas Jessen Karbergs Galliot. Jeg antoges paa Gallioten som Ungmand, det var den første Grad i Avancement. Vi kom til Langesund i Norge, hvor vi indtog Trælast, Bjælker, Planke, Bord, Brædder o. s. v. og seilede saa norden om Skotland til vort Bestemmelses Plads Liverpool. Endelig kom vi lykkel-

lige og velbeholden til Sønderborg ved Mikkelsdagstider 1771. Vorden klar med Udlosningen ,var jeg nu i samme Forleghed som før: Vinteren var forhaanden og vidste ikke, hvorledes jeg skulde finde Underholdning. Ved Guds Bestyrelse kom jeg til Baurup Bye i Warnitz Sogn, da jeg lige saa vel kunde have vendt mig til en anden Kant. Skolelæreren her var død, hans Enke havde erholdt den Naade af Hertugen paa Augustenborg, at hun maatte forblive i Brødet, dersom hun kunde faa en Person til sig, der kunde forestaa Skolen. Fra Efteraaret 1771 til Paaske 1772 paatog jeg mig at forrette Skoleholdet for to Rigsdaler det halve Aar. Skoleenken ,der havde et Hus og nogle hundrede Rigsdaler paa Rente, nærede det Haab, at jeg skulde ægte hende, men hendes feilagtige Børneopdragelse og den Mangel, der fandtes hos hende paa Velvillighed og Føielighed, hendes suure og ublide Væsen bestemte mig til den faste Beslutning aldrig at indlade mig i Ægteskab med hende. Du er ung, tænkte jeg, har kun eet Liv at sørge for — Gud opvækker nok Middel og Raad, ligesom han har gjort hidindtil; her kan Du ikke leve lykkelig. Men Foraaret begyndte, jeg var atter forlegen, uden Udsigter til Livs Ophold.

Jeg gik til Gravensteen, hvor jeg i Løbet af Aarene 1765 og 1766 havde conditioneret hos salig Capitain Schultz. Jeg opsøgte der hans forrige Husholderske, Jomfru Fürsen, som lovede at gjøre sit Bedste for at forskaffe mig en Huuslærer-Plads; og i den Egenskab kunde jeg have vorden antagen hos daværende Forpagter i Fisbæk; men kort derefter fik jeg Brev fra min ældste Søster Anna Sophie, der conditionerede i vor Fødeby Atzerballigskov paa Als. Hun meldte mig, at Christian Ingermann, der succederede min Fader i Skoleembedet, vilde i Stedet for Skolelærer nu vorde Bonde. „Nu skulde Du,“ skrev hun, „søge at erholde dette Skolehold.“ Jeg fulgte hendes Raad og fik Embedet. Jeg begyndte mit Skolehold i Atzerballigskov den 27. April Anno 1772, og i de første Uger havde jeg omtrent en Rigsdaler ugentlig Indtægt; men da jeg maatte betale baade for min Kost og mit Logie hos en af Forstanderens Brødre Jacob Ernst og desuden betale de gode Folk paa Ærrøe, der saa ædelmodigen havde forstrakt mig med Reisepenge, saa vilde der have blevet lidet eller intet tilovers af min Skolefortjeneste, dersom alle Skoleinteressenter vilde stricte have fulgt de for mig haarde Vilkaar: slet Intet videre at yde mig end den ugentlige Styver for hvert Barn, men en Deel af Skoleinteressenterne tænkte billigere.

I Aaret 1773, den 15. Octobris, begav jeg mig i Ægteskab med den da værende Pige Ellen Ernstsdatter,*) en Datter af den gamle Ernst Ernestesen, der saa ivrig søgte, opmuntrede og bidrog til Skolens Opbyggelse i Atzerballig-

*) 1737, 13. Februar, døbt i Adserballe Kirke: Ellen, Datter af Ernst Ernestesen i Adserballe Skov. Jomfru Metta holdt hende over Daaben Steffen Smed, Christian Molt og Anna Christens vare Faddere (Kbg.)

skov og Søster til da værende Forstander af samme Navn som hans Fader. Min Ægtefælle, bemeldte Ellen Ernstes var mig en trofast Støtte. Jeg var den Gang i mit 23de Aar, hun derimod 14ten Aar ældre, altsaa 37 Aar. Hun fortalte mig, at den Vinter, hun gik til Confirmation, bar hun mig ofte paa Armen, og min salig Moder sagde til hende: „han skal vorde din anden Mand.“ Min salig Fader sagde: „Hvad om det blev den første?“ Og det gik rigtigt nok saaledes for sig. Min Kone var Væverske, og hendes Fortjeneste derved ydede et Bidrag til vort Udkomme. Mit første lykkelige Ægteskab med Ellen Ernstes velsignede Gud med 2 Børn. Det ældste, en Datter, som gaves Navnet Christiane, født 1776, den 5. Novbr. og døde den 30. samme Maaned. Det andet, en Søn Hans, født 1778, den 12te Junii. Jeg maatte nu friste den haarde Skæbne at miste bemeldte min uforglemmelige Ægtefælle efter denne Barselfærd, hun døde den 18de Juni 1778 i en Alder af omtrent 42 Aar og i vort Ægteskabs 5te Aar. Den efterladte Søn maatte jeg strax udsætte hos fremmede imod en Betaling af 12 Rdlr. aarlig.

Aar 1779 indlod jeg mig atter i Ægteskab med Maren Jensdatter Møller,*) Gaardmand Jens Jensen Møllers Datter fra Atzerballig. Med hende havde jeg 2 Sønner. Den ældste Jens, født i Atzerballig Skov den 5te Secember 1780, døde hos mig i Vester Aaby som Seminarist fra Bernstorffsminde af en tærende Sygdom 1801, Februar. Den yngste af Sønnenne, Christian, ligeledes født i Atzerballig Skov den 24de December 1782 og ogsaa død der i en Alder af omtrent 4 Uger. Med bemeldte Maren Jensdatter Møller har jeg og en Datter Sibille Lovise, født i Gjerup den 27de September 1787.**)

I Aaret 1779 eller 1780 kom Landmaaler Christian August Schmidt***) til Atzerballig. Om Vinteren holdt han dør Skole, om Sommeren var han sysselsat med Landmaaling. Herr Kammerherre, Grev Johann Ludvig Reventlow til Brahetrolleborg besøgede paa sin Broder, Herr Kammerherre, Commandeur, Grev Conrad af Reventlows Vegne Sandbergs Jorder opmaalte, og forbemeldte Christian August

*) 1743. 9. Juni, døbt i Adserbølle Kirke: Maren, Jens Jensens Datter i A., Ifver Christensens Kone holdt hende over Daaben. Faddere: Jacob Jacobsen, Hans Jørgensen, Hans Povelsen og Jürgen Hansens Kone (Kbg.). Johannes Pade og Maren Jensdatter findes ikke anført som viiede i Adserbølle Kirkebog, hvor hun nævnes som Moder til et udenfor Ægteskab født Barn Marie Kjestine, dbt. 27. August 1775 og begravet 3. Septbr. s. A.; Faderens Navn er ikke anført i Kirkebogen.

***) Døbt 7. Oktbr. 1787: Grevinde Reventlow paa Brahetrolleborg bar Barnet til Daaben, Skoleholder Schmidt fra Grønderup Skole, Mons. Hans Erichsen fra Haagerup og Madam Mølmark ibd. vare Faddere (Brahetrolleborg Sogns Kbg.).

***); Jvfr. N. Rasmussen Søkilde, De Reventlowske Skoler, Kbhvn. 1883, S. 51.

Schmidt antoges dertil. Ved denne Leilighed vordede Herr Johan Ludvig, Greve af Reventlow, bekjendt med C. Aug. Schmidt, og da sidstmeldte Greve allerede var i Begreb med at opføre en Skole ved Gjerup Bye, spurgte han Schmidt, om han vilde være en af hans Skolelærere og i Forvejen paa nogen Tid reise til det Kielske Seminarium for desmere at dannes til en duelig Skolelærer. Schmidt havde Lyst til Skolevæsenet, fandt Vilkaarene antagelige og rejste omtrent i Løbet af Aaret 1781 til det Kielske Skolemester Seminarium. I den sidste Periode af hans Ophold dør nød han den fortræffelige Lærers Herr Katechet Heinrich Müllers Veiledning, men da Schmidts Kone i Gjerup Skole imidlertid vordede af-sindig, maatte Manden før forlade denne fortræffelige Dannelsesanstalt, end han ønskede. Schmidt kom hjem og under disse beklagelsesværdige Omstændigheder begyndte og fortsatte han Skoleundervisningen til Grevens fulde Tilfredshed. Herr Grev Johann Ludvig af Reventlow lod opføre endnu en Skole i Nærheden af Grønderup. Han spurgte Schmidt, om han ikke kunde give ham Anledning til at faae et dueligt Subjekt til at forestaa Grønderup Skole, og Schmidt foreslog mig, der havde været hans Collega i Atzerballig Sogn og var hans fortrolige Ven. Herr Greven tog imod Schmidts Forslag, og den sidstnævnte lod mig det vide med Tilføiende: dersom jeg havde Lyst til at modtage den tilbudne Skoletjeneste, maatte jeg jo før jo heller indfinde mig paa Brahetrolleborg for at aftale det nærmere med Herr Greven.

Jeg reiste altsaa i Høsten 1784 til Brahetrolleborg. Herr Greven yttrede det Ønske, at jeg for en kort Tid ($\frac{1}{2}$ Aar) ville tage til Seminariet i Kiel. Jeg forestillede underdanigst Herr Greven, at jeg vel havde stor Lyst til at udvide mine Kundskaber og at gjøres mere duelig til mit Embede; men jeg forestillede ogsaa lige underdanigst Vanskelighederne derved, at jeg havde Kone og tre Børn o. s. v. Herr Greven beroligede mig dermed, at jeg kun i den bemeldte korte Tid skulde opholde mig paa Seminariet, imidlertid vilde han sørge for min Familie hjemme. Jeg modtog Tilbudet og underkastede mig Vilkaarene, forpligtede mig til næste Maidag i det seneste at reise til Seminariet. Jeg reiste tilbage til Atzerballig Skov, solgte saa meget af mit Boehave, jeg kunde undvære, tilligemed den af mig opførte Lade. Denne maatte jeg sælge omtrent for den halve Priis, den havde kostet mig, hvorover jeg ikke var istand til at betale min hele Gjeld ved min Forflyttelse fra Als til Fyen. Jeg reiste med Familie fra Atzerballig Skovs Skole, hvor jeg i tretten Aar havde været Lærer, til Brahetrolleborg i Fyen. Forflyttelsen skete sidst i April eller først i May, Aar 1785. Ikke mange Dage derefter reiste jeg efter Bestemmelse til Skolemester Seminarium i Kiel. Min Kone og Børn fik imidlertid et Værelse til Beboelse hos da værende Gaardmand Rasmus Bank i Fagsted.

Da jeg havde logeret et halvt Aar paa Seminariet, tillod Herr Grev Johann Ludvig af Reventlow min Kone at drage til mig i Kiel med vores trende Børn. Bemeldte Herr Greve gav mig nu 10 Rdlr. maanedlig som Diætpenge. Det gik alt med til Levnetsmidler, til Husleie, Brændsel o. s. v. I den Tid jeg saaledes førte min egen Huusholdning, overraskedes jeg af et uventet Besøg af min Svoger, Glarmester Becker, der havde min eneste da levende Søster Anna Maria til ægte og var bosat i Flekken Uettersen. Det var i Julen, Aar 1785, bemeldte min Svoger besøgte os. I Pintsedagene 1786 besøgte jeg min Svoger og Søster i Uettersen, som begge med deres Børn befandt sig vel. Jeg modtoges ømt og kjærligt.

Den 29. September 1786 fik jeg mit Vidnesbyrd fra Seminariet for veloverstaaet Examen og derpaa aflagde jeg Afskedsvisiter hos vore Lærere. Jeg reiste med min Familie fra Kiel først i Oktober 1786 med Baadfører Hans Bjørnøe fra Tellebekshuset ved Faaborg. Vi betalte i Fragt for os og vort Gods 5 Rdlr., som den ædle Herr Greve Ludvig Reventlow tilbagebetalte mig. Vi kom lykkelig og vel til Faaborg, men først om Aftenen og maatte altsaa der overnatte. Anden Dagen afhentede Gjerupper Bønder os til Gjerup Skole. Saasnart muligt indfandt jeg mig hos min ædle Herre og Patron, forbemeldte Herr Greve Reventlow, denne store Mæcen for Almuens Oplysning og Dannelse. Jeg overrakte ham det Vidnesbyrd, jeg havde erhholdet af det Kieler Seminariums Direction, hvorved han var overmaade vel tilfreds. Brahetrolleborg Sogn var den Gang det eneste i Fyen, om ikke i hele Danmark, hvor et forbedret, velordnet Almue Skolevæsen var begyndt. Jeg forestod Gjerup Skole omtrent i 3 Aar, fra 1786 til i Maj 1789, da jeg efter mit eget Forlangende forflyttedes til Haagerup Skole. Medens jeg var Skolelærer i Haagerup, bærede Hans kgl. Høyhed Kronprinds Frederik Brahetrolleborg med sit naadige Besøg, og ikke længe derefter benaadede Hs. kgl. Høyhed Lærerne Christian August Schmidt til Grønderup Skole og Johannes Hansen Pade til Haagerup Skole hver af dem med en Guldmedaille og Lærer Hans Simonsen fra Gjerup Skole med en Sølvmedaille af lige Størrelse og med samme indprægede Ord:

„Udmærket Flid og Iver her ved paaskjønnet bliver.“*)

Ved Haagerup Skoles Nedlæggelse og Flytning til det fyenske Skolelærer Seminarium, oprettet 1795, ikke langt fra Brahetrolleborg, var jeg nu ikke længere egentlig Lærer for denne Skole. Jeg gav vel endnu tildeels denne Skoleungdom Undervisning i Religion o. s. v., dels gav jeg visse Timer for selve Seminaristerne i det tyske Sprog, samt eftersaa og rettede nogle

*) Som Kronprins besøgte Frederik VI og Hertugen af Augustenborg 1789 de Revenlowske Skoler og udtrykte deres Beundring for dem. Samme Aar tildeltes Johannes Pade og Chr. Aug. Schmidt Fortjenstmedaljen i Guld.

af deres skriftlige Udarbejdelser o. s. v. Men jeg beboede ikke længere Haagerup Skolehuus, men forflyttedes til Mellemaugen, hvor jeg endog havde en bekvemmere Bolig og omtrent et ligesaa stort Tillæg af Jord som i Haagerup, dog ikke af saa god Qvalitet. Min Løn i Penge forblev der uforandret.

I Aaret 1799 tilbød Kammerherre Greve Joh. Ludv. af Reventlow mig det i Vester Aabye Menighed da vacante Degne- og Skolelærer-Embede, som jeg uden Betænkning taknemlig modtog. Søndagen den 5te May, som det Aar var Dominica Exaudi indsattes jeg som Degn og Skolelærer i Vester Aabye Menighed af Herr Peter Outzen Boisen, den Gang Sognepræst for Vesterborg- og Birkets Menigheder i Lolland. Min Skoleløn i Vester Aabye var i Penge 42 Rdlr. 11 Sk., desuden af Flintholms Gods aarlig 1½ Tønde Byg og 1 Tønde Havre, som betaltes efter hvert Aars Kapitelstaxt; desuden 1 Otting Smør in natura m. m.

Da jeg over 50 Aar paa forskellige Steder havde forestaaet det besværlige Skole-Embede og da 72 Aar gammel, faldt Skoleembedet mig for byrdefuldt, hvorfor jeg nedlagde mine Embeder imod Pension, nemlig aarlig 4 Tdr. Rug, 5 Tdr. Byg, 5 Favne Knippelbrænde og nogle Læs Tørv. En Koe og et Faar græsset om Sommeren og Vinterfourage til dem leveret, fri Bolig i Teglværkshuset i Bremerhauge, hvorhos findes en lille Hauge. 1822, den 3die December, flyttede jeg med Familie fra Vester Aabye, hvor jeg havde været Degn og Skolelærer siden 1799, til forbedrede Teglværkshus i Bremerhauge. 1831, den 7de Marts om Formiddagen Klokken 9 endte det alvise Forsyn min sal. Kones Maren Pades, født Jensdatter Møllers haarde Lidelser i en Alder af næsten 88 Aar.*)

Hermed ophører Johannes Hansen Pades Optegnelser. Han døde i Bremerhauge den 19. August 1836, 86 Aar gammel. Han var Danmarks anden Seminarist og en kundskabsrig og meget klart tænkende Mand. Han omtaltes i følgende Skrifter: C. Fr. Jørgensen, Brahetrolleborg Sogns Degne- og Skolehistorie (Odense 1874) Side 61 f., Rasmussen-Søkilde: De Reventlowske Skoler for hundrede Aar siden (Kbhvn. 1883) Side 52 og i Gamle og nye Minder om Brahetrolleborg (Kbhvn. 1870) Side 214.

De ovenfor meddelte familiehistoriske Optegnelser af J. H. Pade findes i et Bind i Kvart (386 beskrevne Blade), som ejes af Enkefru J. N. M. Pade i Horsens, og er her gengivet bogstavret. Pades Optegnelser om hans Ophold og Undervisning ved Seminariet i Kiel samt Forholdene ved de Reventlowske Skoler m. m. er ikke medtaget.

*) Ved Skiftet efter hende foregav Enkemanden, at han med den afdøde havde et levende Barn, nemlig en Datter Sibylle Louise, 44 Aar gl., for hende mødte som Værge Skovrider Lehn paa Trolleborg. Værdien i Boet var 79 Rdlr. 2 Mk., Gælden 11 Rdlr. + Skifteomkostninger 5 Rdlr. 2 Mk. 6 Sk., Nettoformuen altsaa 62 Rdlr. 5 Mk. 10 Sk., hvoraf Halvdelen tilfaldt Datteren Sibylle Louise, medens Enkemanden beholdt det halve Bo (Salling H. Skifteprot., Bl. 238). Efter Johannes Hansen Pades Død blev hans Bo overladt de myndige Arvinger til privat Skifte.

Familien Pade.

De nu levende danske Familier Pade nedstammer fra A) Christopher Jensen Pade og fra B) Hans Johansen Pade. Sidstnævnte er omtalt ovenfor som Søn af Johannes Hansen Pade og hans første Hustru Ellen Ernstsdatter og var født i Adserballe Skole den 12. Juni 1778. Derimod er det uvist, om Christopher Jensen Pade var en Søn af Johannes Hansen Pades anden Hustru og maaske født i et tidligere Ægteskab. Maren Jensdatter Møllers Vielse og Christopher Jensen Pades Daab er ikke anført i Adserballe og Tandslet Sognes Kirkebøger; men paa Skiftet efter Christopher Jensen Pade (23. Septbr. 1815) nævnes Johannes Hansen Pade og hans Søster Sybille Louise Pade som Søsken de til Christopher Jensen Pade.

A. **Christopher Jensen Pade**, f. paa Als 31. Juli 1776, var Forpagter af Ullerslevgaard ved Nyborg fra 1799 til 1812, da han blev Forvalter paa Store Hesbjærggaard med Bolig i Sanderum og døde den 11. Septbr. 1815, 39 Aar 1 Maaned og 11 Dage gammel. I Sognets Kirkebog findes den Bemærkning, at en Hest styrtede med ham, og han blev baaren død hjem.

Skiftet efter ham begyndte 23. Septbr. s. A. Enkens Lavværgе var Forpagter Brendholt paa Hesbjærggaard; det blev bestemt at Enken skulde fraflytte Gaarden til 1. Novbr. førstk. Paa de umyndige Børns Vegne mødte Købmand Niels Møller i Odense efter Fuldmagt fra disses fødte Værgе Købmand Hans Pade i Faaborg. Den 20. Januar 1816 sluttedes Boet. Auktionsbeløbet var 2627 Rdl. 5 Mk. 5 Sk., men Galden var ialt 4547 Rdl. 5 Mk., deriblandt en Fordring fra Hans Pade i Faaborg paa 102 Rdl. 3 Mk. 4 Sk. for hans Brodersøn Jens Christian Aug. Pades Ophold hos ham i 2½ Aar før Faderens Død og derefter indtil Oktober 1815 (Odense Herreds Skifteprotokol med Dokumenter til samme 1815—1816).

Gift 1796 med Anne Christine Margrethe Wegener, født paa Gaarden Grünhof i Gülzow (Hertugdømmet Lauenburg) ca. 1769, død paa Hestehavegaard hos sin Søn Frederik Bernhard Pade den 10. Juni 1856, 87 Aar gammel.

4 Børn:

i. Johan Henrik Pade, f. o. 1797, død paa Ullerslevgaard (Ullerslev S.) 1801, begr. 15. Juli, 4 Aar gammel.

2. Henriette Dorothea Magdalene Pade, f. paa Ullerslevgaard 4. Søndag e. Tr. 1802, død samme Dag, straks efter Hjemdaaben.
3. Jens Christian August Pade, f. ca. 1807, Seminarist fra Bernstorffsminde, dimitt. 19. Septbr. 1826, Lærer ved Skibhusskolen (Sct. Hans Sogn) ved Odense 23. April 1830, død 9. Januar 1833, i sit 27. Aar.
Gift (trolovet 12. Juni 1823) med Henriette Laurine Aagaard, f. i Odense 7. Maj 1806 (D. af Krigsassessor og Købmand Jens Peter Aagaard), død i Skibhusskolen 14. Marts 1831, 25 Aar gammel.

Barn:

- a. Frederik Christian Theodor Pade, f. i Skibhusskolen 25. Juli 1830, † 9. Juli 1831.
4. Frederik Bernhard Pade, f. i Sanderum Sogn 28. Februar 1813, exam. jur., Forvalter paa Hestehavegaard (Veflinge S.), Godsinspektør ved Baroniet Holstenshus, Kammeraad, død 5. Juli 1888.
Gift 21. Juli 1843 med Emma Augusta Meldal, f. 10. Decbr. 1820 (D. af Sognepræst til Kallehave Carsten Nicolai M. og hans 2. Hustru Birgitte Sophie Frederikke Nyholm,*) død 29. Decbr. 1897.

Børn (a—l):

- a. Sophus Christopher Reenberg Pade, f. paa Hestehavegaard (Veflinge S.) 17. Juni 1844, Student 63, cand. jur. 17. Jan. 70, Politiassistent i Odense, død 25. September 1881 paa Sct. Hans Hospital, Roskilde.
Gift 3. Novbr. 1875 med Caroline Juliane v. Munthe af Morgenstjerne, f. i Næstved 2. Septbr. 1851 (D. af afsk. Major af Rytteriet, Postmester i Faaborg Truels Georg v. M. af M. og Jacobine Frederikke Müller), Klasselotterikollektrice i København.

Børn:

- 1) Oscar Pade, f. i Odense 1. Septbr. 1876, Sekondløjtnant i Flaaden 1898, Primierløjtnant 1902, Kaptajn 1914.
Gift 20. Marts 1903 med Martha Eigtved, f. 27. Juli 1877 (D. af Grosserer Carl Anton E. og Caroline Amalie Møller).

Børn:

- a) Viggo Anton Sophus Jan Pade, f. 5. Januar 1904.
- b) Annette Caroline Elisabeth Birgitte Pade, f. 26. Januar 1905.
- c) Elin Ida Margrethe Pade, f. 17. August 1907, død 25. Juni 1909.

*) S. Elvius og V. A. Guldbrandsen, Familien Nyholm, K. 1893, S. 3 ff.

- d) Erik Valdemar Pade, f. 22. Juni 1910.
- 2) Erik Pade, f. i Odense 20. Decbr. 1877, Løjtnant i Rytteriet 1899, tjenestegørende ved Gendarmerikorpsset i dansk Vestindien 1905—10, Premierløjtnant ved 3. Dragonregiment, Ritmester ved 4. Dragonregiment 1913.
 Gift 30. Marts 1905 med Comtesse Sophie Ida Caroline Schulin, f. paa Hostrup (Lem S.) 1. Novbr. 1882 (D. af Greve Carl Frederik Sigismund Louis S. og Anna Cecilie Adelheit Hastrup).
- Børn:
- a) Anne-Sofie Pade, f. paa Sct. Croix 6. Januar 1906, død ss. 15. April 1907.
  - b) Astrid Sigismunda Pade, f. ss. 6. August 1908.
  - c) Svend Benedikt Pade, f. ss. 12. September 1909.
  - d) Knud Sigismund Pade, f. i Aarhus 22. Decbr. 1912.
- b. Anna Dorothea Charlotte Pade, f. paa Hestehavegaard (Veflinge S.) 1. April 1846.
 Gift 24. Novbr. 1867 med Laurits Christian Bernhard Düsterdich, f. i Fredericia 30. Juli 1835, Købmand i Faaborg (se Borgerlige Familier, I, 202 (Familien Tørsleff)).
- c. Valdemar Oscar Pade, f. ss. 22. Januar 1848, Grosserer i København, død 11. Decbr. 1913.
 Gift 19. Maj 1876 med Olga Barbara Elise Johansen, f. 24. Februar 1850 (D. af Vinhandler J. og Johanne Vilhelmine Christine Sølling).
- Børn:
- 1) Ingeborg Barbara Pade, f. 3. Decbr. 1877.
 Gift med Poul Just, f. 5. Septbr. 1877. Grosserer i København.
 adopteret Barn:
    - a) Edith Camilla Barbara Just, f. 13. Juni 1906.
  - 2) Bodil Cecilie Pade, f. 16. Januar 1879.
  - 3) Henrik Valdemar Pade, f. 6. Januar 1880, Overingeniør ved Nordisk Traad- og Kabelfabrik.
 Gift 23. April 1909 med Rosa Bruun, f. 3. Oktbr. 1884 (D. af Konsul, Vinhandler Sigismund B., f. i Szascha (Ungarn) 24. Decbr. 52 og Marentine Lund, f. 4. Juni 62).
- Barn:
- a) Jørgen Peder Pade, f. 4. Marts 1914.
  - 4) Sofus Christopher Pade, f. 6. Septbr. 1882.
  - 5) Else Margrethe Pade, f. 12. Oktbr. 1888.

- Gift 15. Novbr. 1912 med Johan Ekman, f. 26. Febr. 1885, Ingeniør i Buenos Aires.
- d. Frederik Christian Even Pade, f. 2. Juni 1850, Ejer af Nedergaard (Eltang S.), senere Arrestforvarer i Faaborg.
- Gift 11. Juni 1872 med Cathrine Margrethe Christiane Hoffgaard, f. 19. Decbr. 1848.
- Børn:
- 1) Andreas Pade, f. 31. Aug. 1873, Landmand i Argentina; gift med Marie Dalsgaard, f. 4. Maj 1876.
- Børn:
- a) Ellen Pade, f. 26. Maj 1908.
  - b) Gerda Pade, f. 5. Januar 1910.
  - c) Olga Pade, f. 24. Juni 1911.
- 2) Frederik Pade, f. 8. Marts 1875, Styrmand; gift 8. Juli 1909 med Anna Bolin, f. 13. Juli 1881; uden Børn.
  - 3) Valdemar Pade, f. 11. Juni 1877, Sømand.
  - 4) Emil Pade, f. 2. Novbr. 1878, Styrmand.
  - 5) Axel Pade, f. 26. Febr. 1880, død 30. Novbr. 1888.
  - 6) Magnus Pade, f. 5. Oktbr. 1881, Mekaniker i Chicago.
- Gift med Gladys Charmer.
- 7) Gustav Pade, f. 22. Oktbr. 1885.
  - 8) Ellen Petra Pade, f. 29. Marts 1887.
- e. Magnus Johannes Pade, f. paa Hestehavegaard 16. Maj 1852, exam. jur. 1873, Sagfører i Hjørring 1877; død 25. Juli 1880.
- Gift 27. Oktober 1875 med Johanne Marie Due, f. 24. Novbr. 1840 (D. af Sognepræst til Volstrup Anders D., og Otilie Rose); gift 1. Gang 5. Juli 1867 med cand. jur., By- og Herredsfuldmechtig i Sæby Jens Peter Malling, f. 22. Marts 1832; død 22. August 1870.
- Børn:
- 1) Peder Malling Pade, f. 14. Septbr. 1876; død 13. Oktbr. 1904.
  - 2) Karen Pade, f. 16. Marts 1879; død 4. Marts 1880.
  - 3) Emma Otilie Pade, f. 6. Maj 1880.
- Gift 20. Decbr. 1905 med Poul Louis Zillmer, f. 7. Juni 1875.
- Børn:
- a) Liszi Zillmer, f. 15. Juni 1907.
  - b) Axel Erik Zillmer, f. 29. Oktbr. 1908.
- f. Louise Regina Elisabeth Pade, f. paa Hestehavegaard 26. April 1854, lever i Faaborg; ugift.

- g. Carsten Nicolai Axel Pade, f. ss. 25. Febr. 1856, Sekondløjtnant 1876, Premierløjtnant i Artilleriet 1878, Kaptajn (2. Artilleribatl.) 1886, R. af Dbg. 1894, afsk. 1900, kar. Oberstløjtnant og Kasernekommandant i Christianshavns Kaserne.

Gift 25. Febr. 1887 med Ida Alexandra Julie Hoffmeyer, f. 27. Novbr. 1863 (D. af Ritmester Jens Emil H., død i Næstved 17. Marts 1868, og Henriette Margrethe Egberta Dibbern, død 9. August 1868).

adopteret Barn:

- 1) Kai Francois Pade, f. 27. Septbr. 1886, Telegrafist ved Store Nord. Telegraf Selskab i Wladivostok.

Gift 13. Novbr. 1907 med Arabella Brydges, f. 27. Januar 1885, død 24. August 1912.

Barn:

- a) Chandos Axel Francois Pade, f. 27. December 1908.

- h. Adam Sigismund Pade, f. paa Hestehavegaard 14. Januar 1858, Landmand i Queensland, Ejer af Sølvbjerggaard ved Faaborg.

Gift 1. Gang 22. Aug. 1885 med sin Kusine Thora Elisabeth Meldal, f. 30. Aug. 1858, død i Queensland 15. Maj 1886; uden Børn.

Gift 2. Gang 12. Decbr. 1905 med Else Kirstine Korsgaard, f. paa Tottrupgaard (Hørdum S.) 17. Marts 1871 (D. af Proprietær H. P. K. og Hustru Christine K.).

Børn af 2. Ægteskab:

- 1) Knud Peter Pade, f. 8. August 1907.
2) Inger Pade, f. 28. April 1909.

- i. Frits Emanuel Pade, f. paa Hestehavegaard 17. Decbr. 1860, exam. jur. 1884, Farmer i Queensland, senere Planteskoleejer i Park Ridge ved Chicago.

Gift 20. Oktbr. 1906 med Tertia Marie Thorup, f. i Chicago 24. Febr. 1876 (D. af Landmand T. og Marie Boye).

Børn:

- 1) Helene Pade, f. i Chicago 25. Novbr. 1907.
2) Olga Pade, f. ss. 1. Oktbr. 1909.
3) Doris Marie Pade, f. i Park Ridge ved Chicago 15. Januar 1912.

- k. Emma Sophie Elise Pade, f. paa Solbjerg (Diernisse S.) 5. Maj 1862.

Gift 2. Septbr. 1885 med Hans Peter Jørgensen, f. i Bedsted (Slesvig) 3. Juni 1859 (S. af Gaardejer Jørgen J. og Cathrine J.), Købmand i Faaborg, død 12. Marts 1912.

Børn:

- 1) Rigmor Jørgensen, f. i Faaborg 1. Novbr. 1889.
- 2) Kaj Jørgensen, f. ss. 20 Novbr 1894, Elektriker i Faaborg.
1. Ambrosius Julius Pade, f. paa Solbjerg (Dier-nisse S.) 22. August 1863, Bogholder ved Spare-kassen i Aalborg.
Gift 2. Septbr. 1887 med Marie Troidahl, f. 25. Maj 1861 (D. af Møller T. T., Ejer af Graa Mølle og Hustru, f. Sørensen).

Barn:

- 1) Albert Erik Pade, f. 15. Septbr. 1892, Bank-assistent i Skagen.

B. Hans Johansen Pade, f. i Adserballe Skole 12. Juni 1778, dbt. 14. Juni, Købmand i Faaborg, Borgerskab 20. Januar 1813; maatte 10. April 1820 paa Grund af uheldige Gaardkøb og flere mislykkede Handelsforetagender opgive sit Bo som fallit; død i Faaborg 18. Juni 1858.

Gift i Sanderum Kirke 5. August 1815 med Chri-stiane Rasmussen fra Hellehuset, f. . . . , død . . . .

2 Børn:

1. Johan Frederik Ferdinand Pade, f. i Faaborg 7. Januar 1818, Købmand i Horsens, død 22. Januar 1896.

Gift i Faaborg 25. Januar 1848 (Kongebrev 20. Jan.) med Jacobine Henriette Albertine Han-sen, f. i Kjøbenhavn 22. Januar 1827, død i Horsens 8. Maj 1905.

3 Børn:

- a. Albert Johan August Pade, f. i Faaborg 14. Septbr. 1849, død . . . .
- b. Olaf Henrik Ferdinand Pade, f. i Faaborg 12. Decbr. 1851, Købmand i Vejle.

Gift 14. Marts 1876 med Maria Martine Kir-stine Nielsen, f. i Horsens 24. Septbr. 1851 (D. af Styrmand Martin N. og Johanne Jacobine Løven-stein).

Børn:

- 1) Olga Franciska Kirstine Pade, f. i Horsens 6. Septbr. 1876.
- 2) Albert Ludvig Julius Pade, f. i Kjøbenhavn 7. Januar 1882.
- 3) Clementine Maria Pade, f. ss. 23. Januar 1884.
- 4) Hjalmar Pade, f. i Horsens 6. Juli 1887.
- 5) Julie Jacobine Pade, f. ss. 5. Novbr. 1888.
- 6) Dagmar Camilla Pade, f. ss. 25. Februar 1890.
- 7) Caroline Theodora Pade, f. ss. 21. Novbr. 1892.
- 8) Thyra Olivia Maria Pade, f. ss. 1. Maj 1896.

- c. Ludvig August Jeppe Pade, f. i Kjøbenhavn 25. Juli 1855, Købmand i Horsens, død 3. Marts 1914.

Gift 2. Maj 1890 med Julie Nielssine Marie Thomsen, f. paa Gludstedgaard (Ejstrup S.) 13. August 1857 (D. af Proprietær Jens Thomsen, Dbmd., og Ida Marie Rasmussen).

Barn:

- 1) Johan Frederik Ferdinand Pade, f. i Horsens 10. Septbr. 1891, Mekaniker.
  2. Laurits Peter Pade, f. i Faaborg 9. August 1820, død 25. Januar 1833.
-

